

de ere i ethvert Tilfælde komne frem fra saa mange Sider, at det skulde være underligt, om de ikke vare rigtige, og Præsterne have selv til Dels indrømmet det. Jeg skal nu imidlertid komme bort herfra og udtale Haabet om, at den Moralprædiken, som den højtærede Finansminister har holdt her i Tinget for dem, der drikke Brændevin og paa Grund deraf ere nedfunktne i Glendighed, Sygdom og Fattigdom, maa blive modtagen paa samme Maade ude i Befolkningen, som de Udtalelser fra anden Side, som jeg nys omtalte; det forekommer mig, at de fortjene det.

Den højtærede Minister sagde selv ved sin Forelæggelse af Lovforslaget, at en af Hovedgrundene til dets Forelæggelse var, at man vilde komme Brændevinsdrikingen til Livs, fordi den var i saa farlig Fremgang heri Landet, efter hans Mening, og i Dag hørte vi igen af den højtærede Finansminister, at et af hans Hovedformaal var, at komme til en anstændig Stat. Det tror jeg meget gerne, er et af Hovedformaalene for den højtærede Minister at faa en anstændig Stat paa Alkoholen eller Brændevinen. Det, der imidlertid forekommer mig at være det mest besynderlige, jeg kan næsten sige mest beklagelige, naar man hører, det bliver budt Befolkningen fra den højtærede Ministers Side, er dette, at han mener, at en forhøjet Stat skulde bidrage til at fjerne Fattigdommen i Befolkningen. Den Opfattelse, at naar Befolkningen bliver lettet for adskillige Millioner Kroner om Aaret for et meget ringe, et tarveligt Forbrug af Nydelsesmidler, dette skulde bidrage til at gøre Befolkningen mere velstillet, til at fjerne Fattigdommen og andre Glendigheder blandt den, er — det tilstaar jeg — for mig ganske ufattelig, og vistnok ufattelig for de allerfleste Mennesker. Den højtærede Finansminister vil sikkert tjene Land og Folk vel ved at forklare nøjere, hvorledes det skulde være muligt, at en forhøjet Afgift af et ringe Forbrug af et Nydelsesmiddel, saaledes, at Befolkningen bliver lettet for adskillige Millioner om Aaret, kan bidrage til, at denne Befolkning bliver mindre fattig, end den er i Forvejen. Den Paastand, at det er Fjernelsen af Fattigdommen og Nøden i den mindre bemidlede Del af Befolkningen, som man mener, er fremkaldt ved en overdreven Nydelse af Spiritus, der er Djemedet med Forslaget, er for mig Hovedsagen, og derfor skulde jeg have holdt mig alene til det, dersom ikke den højtærede Finansminister selv var kommen ind paa en Omtale af Moralen. Det forekommer mig, at hans Omjörg for de fattige er ligefrem rørende, naar man ser paa den

Beskatning, han foreslaar, hvorimod man kan sige, at den Vigegyldighed, han viser over for dem, der kunne tilfredsstille deres Drikkehyge, hvis de have en saadan, eller Drikkefæst paa andre Maader, er næsten oprørende. Thi, hvorledes skal det gaa disse stakkels Mennesker i Retning af Forbrydelser og Glendighed, som drikke et saa stort Kvantum Vin, saaledes som Tilfældet er med mange af dem, som have Raad dertil? Det kan det være ganske interessant at faa lidt Oplysning om. Tidligere har den højtærede Finansminister samtidig med Brændevinsstaten foreslaaet en Vintold; men den se vi ikke noget til i dette Lovforslag. Det kunde dog være interessant at høre, hvad Grunden er til, at vi ikke faa denne Vintold samtidig med, at vi faa denne Brændevinsstat. Den højtærede Finansminister var ogsaa i sine Udtalelser ved Forelæggelsen af Lovforslaget overordentlig ængstelig for, at han skulde komme til at bære Ansvar for, at man skulde kunne bebrejde ham, at han ikke havde gjort de fornødne Skridt til at forhindre, at Brændevinsdrikingen her i Landet strider frem, ved at forelægge dette Forslag til en Forhøjelse af Brændevinen, af Alkoholen. Denne Frygt kunde den højtærede Minister godt have sparet sig. Den højtærede Finansminister talte nu i Dag om den Virkning, som Olfatten havde haft paa Forbruget af Brændevinen her i Landet, og han viste med stærke Ord hen til, at siden Olfatten var bleven indført, var Alkoholforbruget gaaet fra 0 over til Brændevin, og det var det, der var farligt. Nu er det ubestrideligt, og den højtærede Finansminister kan ikke tænke sig Muligheden af, at vi allerede skulde have glemt, hvem der bærer Ansvar for, at vi have faaet en Olfat her i Landet. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister deler Ansvar med det store Flertal af dette Ting's Medlemmer. Men da han i sin Tid forelagde i Landstinget Forslag til en Olfat og Brændevinsstat, udtalte han, at han i over 10 Aar havde kæmpet for at faa en saa rimelig og nyttig Beskatning, som Stat paa Olfat indført her i Landet, og han beklagede, at det ikke kunde lykkes ham at faa en saadan Beskatning gennemført. Dette beviser, at den højtærede Minister har været en ihærdig Ven af Olfatten; han har kæmpet i en Række af Aar for at faa den indført her i Landet, og et af hans Hovedmotive den Gang til at faa Olfatten var som bekendt, at der ingen Mening var i, at det Alkohol, som findes i Olfat, ikke skulde beskattes lige saa godt som Alkoholen i Brændevin. Der er, sagde